



Ο δεύτερος μήνας του έτους κατά το Γρηγοριανό Ημερολόγιο είναι ο κουτσός Φεβρουάριος, ο Κουτσοφλέβαρος, με 28 ημέρες στα κοινά έτη και 29 στα δίσεκτα.

Στα λατινικά η λέξη Φεβρουάριος προέρχεται από το ρήμα «εξαγνίζω» (februum) λόγω των θρησκευτικώ ν εορτώ ν εξαγνισμού και καθαρισμού (Februa ή Februatio) που τελούνταν στη Ρώ μη στη διάρκεια του μήνα. Στην Ελλάδα έχει πάρει και διάφορες άλλες ονομασίες σχετικές με τη μικρή του διάρκεια: Μικρός, Κουτσός, Φλιάρης και Γκουζούκης. Το Φλεβάρης προέρχεται από τις «φλέβες», δηλαδή τα υπόγεια νερά που αναβλύζουν στη διάρκειά του από τις πολλές βροχές, ενώ η γιορτή του Αγίου Τρύφωνα την 1η του μήνα του έδωσε και το όνομα «Αϊ-Τρύφωνας».

Δίσεκτο Έτος

Η προσθήκη μιας επί πλέον ημέρας των [δίσεκτων ετώ ν](#) ξεκίνησε το 44 π.Χ. όταν ο [Ιούλιος Καίσαρ](#) άλλαξε το ρωμαϊκό [ημερολόγιο](#) με τη βοήθεια του Έλληνα αστρονόμου Σωσιγένη από την [Αλεξάνδρεια](#). Ο [Σωσιγένης](#), βασισμένος στους υπολογισμούς του πατέρα της [αστρονομίας](#) [Ίππαρχου](#) (ο οποίος έναν αιώ να νωρίτερα είχε προσδιορίσει ότι το ηλιακό ή [τροπικό έτος](#)

έχει διάρκεια ίση με 365,242 ημέρες), θέσπισε ένα

[ημερολόγιο](#)

του οποίου τα έτη είχαν 365 ημέρες, ενώ σε κάθε τέταρτο έτος πρόσθεταν ακόμη μία ημέρα, μετά την «έκτη προ των

[καλενδών](#)

του

[Μαρτίου](#)

», που ονομαζόταν «bis sextus». Έτσι η ημέρα αυτή, επειδή μετριόταν δύο φορές, ονομάζεται ακόμη και σήμερα «δισ έκτη» και το έτος που την περιέχει «

[δισεκτο](#)

».

Η παρανόηση του λαού ότι τα δισεκτα έτη είναι «γρουσουζικά» («κι αν έρθουν χρόνια δισεκτα και μήνες οργισμένοι» όπως λέει το [δημοτικό τραγούδι](#)) ίσως να προέρχεται από τη λανθασμένη αντίληψη της

[ετυμολογίας](#)

και της

[ορθογραφίας](#)

του πρώ του συνθετικού της λέξης «δισεκτο». Δηλαδή αντί του σωστού «δισ» (που σημαίνει δύο φορές) να εννοείται λανθασμένα το αχώριστο προθεματικό μόριο «δυσ» που έχει την έννοια της δυστυχίας, «της δυσκολίας, της κακής καταστάσεως ή του απευκταίου αποτελέσματος». Αρχικά, πάντως, ο Φεβρουάριος είχε 29 ημέρες στα κοινά και 30 ημέρες στα δισεκτα έτη, το 4 π.Χ. όμως ο αυτοκράτορας

[Οκταβιανός Αύγουστος](#)

που αφείρεσε μία ημέρα, την οποία πρόσθεσε στο μήνα

[Αύγουστο](#)

που έφερε το όνομά του.

Παροιμίες για τον Φεβρουάριο

Χιόνια του Φλεβαριού, χρυσάφι του καλοκαιριού.

Γενάρη γέννα το παιδί, Φλεβάρη, φλέβισέ το.

Ο Φλεβάρης με νερό, κουτσός μπαίνει στο χορό..

Καλοκαιριά της Παπαντής, Μαρτιάτικος χειμώνας.

Παπαντή καλοβρεμμένη, ή κοφίνα γεμισμένη..

Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, καλοκαίρι θα μυρίσει.

Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει, πάλι άνοιξη θ' ανθίσει.

**Ο Φλεβάρης κι αν φλεβίσει καλοκαίρι θα μυρίσει, μ' αν τις φλέβες του ανοίξει
ξεροπήγαδα γιομίζει.**

. Ο Φλεβάρης κι αν χιονίσει, πάλι άνοιξη θ' ανθίσει.

. Φλεβάρης, κουτσοφλέβαρος, έρχεται κούτσα κούτσα, όλο νερά και λούτσα.

Ο μήνας Φλεβάρης ή τις φλέβες (του νερού) ανοίγει ή τις φλέβες κλείνει..

Του Φλεβάρη είπαν να βρέξει και λησμόνησε να πάψει.